



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Confessio fidei Charisii presbyteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

*Confessio fidei Charisii
presbyteri.*

Credo in vnum Deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium, visibilium & invisibilium factorem. Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium eius vnigenitum; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; consubstantialem patri. Qui propter nos, & nostram salutem descendit de cælis, & incarnatus est, & ex sancta Virgine natus, & homo factus est: crucifixus pro nobis, mortuus est; resurrexit tertia die, ascendit in cælos, & iterum venturus est iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum veritatis, paracletum, Patri & Filio consubstantialem: & in sanctam catholicam ecclesiam: in mortuorum resurrectionem: in vitam æternam.

Ego Charisius libellos, sicut prænotatum est, obtuli, meaue manu subscripsi.

Exemplum expositionis Symboli deprauati.

QVI vel nunc primum in ecclesiasticorum dogmatum disciplina accurate instituuntur, vel ab hæretico quopiam errore ad veritatem transire volunt, eos doceri, & confiteri oportet, in vnum nos Deum, Patrem sempiternum credere: qui neque posterius coepit esse; sed iam inde ab initio sempiternus Deus extitit: neque posterius euasit pater, quoniam semper & Deus & Pater fuit. Credimus etiam in vnum Dei Filium vnigenitum, ex patris substantia existentem, qui est

*Ομολογία πίστεως Χαρισίου
πρεσβυτέρου.*ANNO
CHRISTI
451.

Γινώσκω εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, κτίστην ἀπάντων, ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιητὴν· καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, υἱὸν αὐτοῦ, τὸ μονογενῆ, θεόν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' ἡμᾶς καὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας κατελθόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, σαρκωθέντα, γεννηθέντα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένης, ἐνανθεοποιήσαντα, σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, ἀποθανόντα, ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ παράκλητον, ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ· καὶ εἰς ἀγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν· εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν· εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εγὼ Χαρίσιος δέδωκα τῶν libellorum, ὡς προσηγγεῖμαι, ὑπογράφας χεὶρ ἐμή.

Ἰσὺν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραλαβόντος συμβόλου.

ΤΟΥΣ ἡ νῦν προσὸν παιδολογίοις τῶν ἐκκλησιαστικῶν dogμάτων πλὴν ἀκρίβειαν, ἢ ἐκ ἑνὸς αἰρετικῆς πλάνης μεδίσταται βουλομένοισι ἐπὶ πλὴν ἀλήθειαν, διδάσκειται * ὁφείλει, καὶ ὁμολογεῖν * ὅτι πατὴρ ὁμοῦ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα αἰδίου, οὐδ' ἕτερον θεῶν ἑνῶν, ἀλλ' αὐτὸν ὄντα αἰδίου θεόν, οὐτε μὲν ἕτερον γεγονότα πατέρα, ἐπεδήθη αἰεὶ θεός τε ὢν καὶ πατήρ. πιστόμοις δ' εἰς ἓνα θεὸν υἱὸν μονογενῆ, ἐκ τῆς οὐσίας ὄντα τὸ πατρῷος, ὡς